

Projev k příležitosti uctění památky studentek a studentů hájících akademické svobody a lidská práva

Daniel Thibaud, 17. 11. 2014

Vaše magnificence, páni rektori,
vážený pane ministře,
drahé spolužačky, drazí spolužáci,
vážené kolegyně, vážení kolegové,
dámy a pánové,

je mi ctí a potěšením, že jsem dostal příležitost k Vám právě dnes a právě na tomto místě promluvit. Letos je to již poosmé, kdy Studentská komora Rady vysokých škol organizuje setkání u pamětní desky Jana Opletala a Václava Sedláčka, kteří zemřeli na podzim roku 1939 následkem střelby do demonstrantů při protinacistických protestech. Za tyto protesty nacisté následně popravili devět studentů a více než tisícovku dalších odvěkli na smrt do koncentračních táborů. Sešli jsme se zde, abychom uctili jejich památku a připomněli si, že boj za svobodu a demokracii byl ještě nedávno něčím, co vyžadovalo i ty nejvyšší oběti.

Boj za svobodu a demokracii, který si dnes připomínáme, je ve společnosti stále aktuální. Je totiž spojený se samotnou jejich podstatou. A třebaže právě my máme nyní to štěstí, že žijeme v době, která od nás v onom boji nevyžaduje takové úsilí jako od generací před námi, nesmíme se s žádnými útoky na naše svobody lehce smířit. Nesmíme se s nimi smířit vůbec. Ve chvíli smíření se totiž napadaných svobod dobrovolně vzdáváme a předáváme je těm, kterým patřit nesmí. Velmi bych si přál, aby tuto myšlenku intenzivně vnímali také vrcholní představitelé našeho státu, aby se s ní byli schopní a ochotní ztotožnit a aby jí také šířili směrem k vlastnímu národu i do zahraničí.

Dámy a pánové, neděje se tak. Události posledních měsíců, týdnů a dní ukazují, že je tomu u některých spíše přesně naopak. Místo toho, aby se naši státníci snažili být dobrým příkladem, aby nám byli vzorem, aby nás inspirovali a přinášeli národu povzbuzení, pocit hrdosti a sounáležitosti, aby šířili ve světě myšlenky, na kterých stojí celá naše kultura, aby svobody a lidská práva chránili a obhajovali, dávají je raději jaksí testovat a přitom zkoušejí, jestli jsou občané natolik bdělí, aby se jejich chování bránili.

Těm z nás, kteří cítíme silný vztah k české zemi, jejím občanům, tradicím a hodnotám, se na takové projevy dívá velmi těžko. Snažme se, prosím, ze všech sil nesmířit se. Snažme se přesvědčit ostatní, že hrubost do společnosti nepatří, že jí škodí. Ukažme, že nám na demokracii a svobodě opravdu z celého srdce záleží.

Dámy a pánové, uctivě Vám děkuji za Vaši pozornost.